

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M.E. i in.

Strona pozwana: Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przenoszące państwo członkowskie jest zobowiązane na podstawie dyrektywy Rady (WE) nr 343/2003⁽¹⁾ do oceny przestrzegania przez przyjmujące państwo członkowskie art. 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, dyrektyw Rady 2003/9/WE⁽²⁾, 2004/83/WE⁽³⁾ i 2005/85/EC⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003?
- 2) W razie udzielania odpowiedzi twierdzącej i jeżeli stwierdzono, że przyjmujące państwo członkowskie nie przestrzega jednego lub większej liczby tychże przepisów, czy przenoszące państwo członkowskie jest zobowiązane do przyjęcia odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku na podstawie art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003?

-
- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1).
- (2) Dyrektywa Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiająca minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz.U. L 31, s. 18).
- (3) Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 2).
- (4) Dyrektywa Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326, s. 13).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 14 października 2010 r. — X NV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-498/10)

(2011/C 13/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X NV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że ma miejsce ograniczenie swobodnego świadczenia usług, gdy

odbiorca usługi świadczonej przez usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim na podstawie przepisów państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę usługobiorca i w którym jest świadczona usługa, jest zobowiązany do dokonania poboru u źródła podatków od wynagrodzenia należnego za rzeczoną usługę, podczas gdy ów obowiązek dokonania poboru u źródła nie powstaje, gdy dotyczy to usługodawcy mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim, co usługobiorca?

- 2a) Jeżeli odpowiedź na powyższe pytanie brzmi w ten sposób, że przepis, który przewiduje opodatkowanie usługobiorcy prowadzi do ograniczenia swobodnego świadczenia usług, to czy wówczas takie ograniczenie może być uzasadnione koniecznością zagwarantowania poboru i windykacji podatków od spółek zagranicznych, które tylko na krótki okres zatrzymują się w Niderlandach i które trudno jest kontrolować, co czyni problematycznym realizację kompetencji podatkowych przyznanych Niderlandom?
- 2b) Czy w tym wypadku ma znaczenie, że przepis w późniejszym stadium okoliczności faktycznych niż w niniejszej sprawie został zmieniony w ten sposób, iż następuje jednostronne zrzeczenie się poboru podatku, ponieważ nie mógł on być dokonany w sposób prosty i skuteczny?
- 3) Czy przepis ten, z uwzględnieniem możliwości, jakie w szczególności oferuje dyrektywa 76/308/EWG⁽¹⁾ w sprawie wzajemnej pomocy przy windykacji roszczeń dotyczących podatków, idzie dalej, niż jest to konieczne?
- 4) Czy dla odpowiedzi na powyższe pytania ma znaczenie, czy podatek należny od wynagrodzenia w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę usługobiorca, może być zaliczony na poczet podatku należnego od wynagrodzenia w tym innym państwie członkowskim?

-
- (1) Dyrektywa Rady 76/308/EWG z dnia 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń wynikających z operacji będących częścią systemu finansowania Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz rolniczych opłat wyrównawczych i opłat celnych (Dz.U. L 73, s. 18).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) w dniu 19 października 2010 r. — Vlaamse Oliemaatschappij przeciwko F.O.D. Financiën

(Sprawa C-499/10)

(2011/C 13/34)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vlaamse Oliemaatschappij

Strona pozwana: F.O.D. Financiën

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z dawnym art. 21 ust. 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾, który jest obecnie zawarty w art. 205 dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽²⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w związku z art. 202 i art. 157 ust. [1] lit. b) tej dyrektywy, państwa członkowskie mogą postanowić, że właściciel składu innego niż celny ponosi bezwzględnie odpowiedzialność solidarną za podatki, które są należne od właściciela towarów zobowiązanego do zapłaty podatku z tytułu odpłatnej dostawy, także wtedy, gdy właściciel składu działa w dobrej wierze albo gdy nie można mu zarzucić ani błędu, ani niedbalstwa (art. 51a § 3 WBTW (belgijskiego kodeksu o podatku od wartości dodanej))?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady (77/388/EWG) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicono podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 21 października 2010 r. — Partrederiet Sea Fighter przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-505/10)

(2011/C 13/35)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Partrederiet Sea Fighter

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 8 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 92/81/EWG⁽¹⁾ z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych należy interpretować w ten sposób, że oleje mineralne dostarczane do użytku w koparce, która jest na stałe zamontowana na statku, lecz, ze względu na posiadanie własnego silnika i zbiornika paliwa, funkcjonuje niezależnie od silnika napędzającego statek, są, w okolicznościach takich jak okoliczności niniejszej sprawy, zwolnione z podatku?

⁽¹⁾ Dz.U. L 316, s. 12

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Firenze (Włochy) w dniu 25 października 2010 r. — Denise Bernardi reprezentowana przez Katię Mecacci przeciwko Fabiowi Bernardiemu

(Sprawa C-507/10)

(2011/C 13/36)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Firenze

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Denise Bernardi, reprezentowana przez Katię Mecacci

Strona pozwana: Fabio Bernardi

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 2, art. 3 i art. 8 decyzji ramowej Rady z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 392 ust. 1a włoskiego kodeksu postępowania karnego, w zakresie w jakim przepis ten nie przewiduje po stronie prokuratora obowiązku wystąpienia o wcześniejsze w stosunku do rozprawy sądowej przesłuchanie i zbadanie pokrzywdzonej małoletniej ofiary według zasad postępowania incydentalnego oraz przepisom takim jak art. 394 kodeksu postępowania karnego, który nie przewiduje aby sama pokrzywdzona małoletnia ofiara mogła odwołać się do sądu w przedmiocie odmownej decyzji prokuratora dotyczącej jej wniosku o przyjęcie od niej zeznań według odpowiednich zasad postępowania incydentalnego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 82, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky w dniu 2 listopada 2010 r. — Wolf Naturprodukte GmbH przeciwko Sewar spol. s r. o.

(Sprawa C-514/10)

(2011/C 13/37)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wolf Naturprodukte GmbH

Strona pozwana: Sewar spol. s r. o.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 66 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem Bruksela I”) należy interpretować w ten sposób, że aby rozporządzenie Bruksela I miało zastosowanie, konieczne jest, by w chwili wydania orzeczenia rozporządzenie to obowiązywało zarówno w państwie, którego sąd wydał orzeczenie, jak i w państwie, w którym strona wnosi o uznanie i wykonanie tego orzeczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001 L 12, s. 1.